



Arrest

nr. 69 102 van 25 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 10 februari 2010 het Rijk binnen en diende op 24 januari 2011 een tweede asielaanvraag in. Op 4 juli 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Ceel Waq en te behoren tot de Marehan-clan (< Darod). Op 11 februari 2010 diende u een **eerste asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen op 29 juni 2010. Op 29 juli 2010 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gehandhaafd bij arrest (nr. 50859) van 8 november 2010. U keerde niet naar uw land van herkomst terug. Op 24 januari 2011 diende u een **tweede asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 10 februari 2011) en het Commissariaat-generaal (dd. 28 april 2011) blijkt dat u de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde gedeeltelijk wenst te wijzigen. Zo verklaarde u tijdens uw tweede asielaanvraag – in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag – dat u op 13-jarige leeftijd, in juni 2005, naar Djibouti verhuisde met uw grootmoeder (p. 5 en 7) naar aanleiding van de gebeurtenis dat u als 13-jarige jongen in Somalië seksueel werd misbruikt door personen die mogelijks tot een u onbekende radicale beweging zouden behoren (p. 5 en 7). In september 2009 (p. 7) keerde u terug naar Ceel Waq in Somalië (p. 6). U legde ter staving van uw tweede asielaanvraag volgende documenten neer: een Somalisch paspoort (nr. 0952203) op naam van L. A. F. uitgereikt door de Somalische ambassade te Nairobi (Kenia) op 5 juli 2010, een attest betreffende psychotherapeutische opvolging van A. F. L. uitgegeven door psycholoog A. V. (asbl U.) op 1 april 2011 te Ixelles en een zogenaamde 'Aangifte van geboorte' op naam van L. A. F. uitgegeven op 9 mei 2011 te Brussel door ambassadeur H. E. N. H. H. van de Somalische Republiek in België.

B. Motivering

Er dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. 1 Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door de Commissaris-generaal op 29 juni 2010 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid en intentionele misleiding van de asielinstanties. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting. Ook het cassatieberoep dat u hiertegen indiende bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal kan er zich toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te beoordelen. Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw eerste asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu kom ik tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt. Met betrekking tot de **nieuwe elementen** die u voorlegde om uw **tweede asielaanvraag** te staven, kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. Wat betreft de nieuwe verklaringen die u aflegde in het kader van uw tweede asielaanvraag en waarbij u verklaarde in 2005, op 13-jarige leeftijd, verkracht te zijn geweest en vervolgens omwille van deze verkrachting van juni 2005 tot september 2009 in Djibouti verbleef (p. 5 en 7) kan opgemerkt worden dat u verklaarde dat u, louter omwille van het feit dat u zich schaamde voor het seksueel misbruik (p. 7) niet eerder wilde toegeven dat u jarenlang in Djibouti verbleven heeft (p. 7). U voegde er aan toe dat u niet veel over Somalië weet omdat u jarenlang in Djibouti verbleef (p. 6). Er kan echter opgemerkt worden dat u, ondanks het feit dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag van het Commissariaat-generaal op 29 juni 2009 een 'weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus' kreeg omwille van het feit dat uw Somalische nationaliteit werd betwijfeld gezien uw kennis over Somalië over de hele lijn te wensen overliet (zie weigeringsbeslissing Commissariaat-generaal dd. 29 juni 2010), naliet op eerdere datum dan in het kader van uw tweede asielaanvraag uw beweerde verblijf in Djibouti te vermelden. Noch in het door u ingediende verzoekschrift tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal noch op de zitting bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van uw eerste asielaanvraag maakte u eerder melding van uw verblijf in Djibouti van juni 2005 tot september 2009. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u, ook in het kader van uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 10 februari 2010) in het kader van uw tweede asielaanvraag geen melding maakte van uw jarenlang verblijf in

Djibouti (zie informatie in administratief dossier). Aldus stelde u pas voor het eerst, meer bepaald tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal (dd. 28 april 2011) in het kader van uw tweede asielaanvraag dat u van juni 2005 tot september 2009 in Djibouti verbleef samen met uw grootmoeder (p. 7). De vaststelling dat er tussen het indienen van uw eerste asielaanvraag (dd. 11 februari 2010) en uw gehoor voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede asielaanvraag (dd. 28 april 2011) een tijdspanne van meer dan een jaar verstreken is zonder dat u eerder melding maakte van uw verblijf in Djibouti, hoewel u hiervoor meerdere kansen werden gegeven uw verhaal uiteen te zetten ondermijnd in sterke mate de algehele geloofwaardigheid van uw opgeworpen verklaringen. Er kan tevens opgemerkt worden dat u, tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede asielaanvraag, pas geheel op het einde van het gehoor melding maakte van uw verblijf in Djibouti (p. 5) naar aanleiding van het feit dat de interviewer van het Commissariaat-generaal u expliciet de vraag stelde waar de u de Franse taal leerde (p. 5) gezien u verkoos het gehoor in het Frans te voeren (p. 2). Wat betreft uw vergoelijking voor het moedwillig verbergen van uw verblijf in Djibouti (p. 7) haalde u aan dat u op 13-jarige leeftijd verkracht werd (p. 7) en u uit schaamte (p. 7) niet wilde prijsgeven dat u omwille van deze reden met uw grootmoeder naar Djibouti verhuisde (p. 7). Echter, het is bijzonder merkwaardig dat u – ondanks uw schaamte - tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw tweede asielaanvraag (dd. 10 februari 2011) wel beweerde dat u op 14-jarige (sic) leeftijd verkracht werd in Somalië doch het blijkbaar niet nodig achtte te vermelden omwille van deze verkrachting van juni 2005 tot september 2009 in het buitenland, meer bepaald Djibouti, te hebben verbleven (zie informatie in administratief dossier). In het licht van het feit dat, zowel door het Commissariaat-generaal als door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van uw eerste asielaanvraag, steeds gearchuteerd werd dat uw kennis over Somalië te wensen overlaat en hierdoor uw Somalische nationaliteit betwijfeld wordt (zie informatie in administratief dossier) is het geheel ongeloofwaardig dat u het indienen van een tweede asielaanvraag (dd. 24 januari 2011) en uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 10 februari 2011) in het kader van uw tweede asielaanvraag geen melding zou gemaakt hebben van uw verblijf in Djibouti omwille van het feit dat u zich schaamde omdat u verkracht werd gezien u klaarblijkelijk voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw tweede asielaanvraag wel melding maakte van de verkrachting (punt 37) doch bleef 2 volharden in het verzwijgen van uw jarenlang verblijf in Djibouti. **Wat betreft uw verklaringen dat u in Djibouti zou verbleven hebben van juni 2005 tot september 2010 kan echter opgemerkt worden dat u deze ad hoc-verklaringen schijnbaar louter aflegt om uw gebrek aan kennis over Somalië te camoufleren en de lacunes in uw verklaringen over uw beweerde Somalische herkomst op te vullen. Uw talrijke onwetendheden in uw kennis over uw beweerde land van herkomst, Somalië, kunnen echter niet verklaard worden door uw bewering dat u juni 2005 tot september 2005 met uw grootmoeder in Djibouti verbleef. Immers, gezien u beweerde steeds samen met uw grootmoeder in Djibouti verbleven te hebben (p. 7) alsook in Somalië zou gewoond hebben van uw geboorte in 1992 tot juni 2005 en vervolgens weer van september 2009 tot 15 december 2009 zou men toch mogen verwachten dat uw kennis over het clansysteem, de Somalische burgeroorlog en uw beweerde stad van herkomst, Ceel Waq, op zijn minst uitgebreider zou zijn dan de minimale kennis die u tijdens uw eerste asielprocedure uiteenzette.** Gestructureerde clancontacten bepalen immers het sociaal en economisch leven in Somalië en de kennis hiervan is onmisbaar voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Daarenboven is het clansysteem in Somalië determinerend voor de opbouw van de samenleving. De groepsidentificatie met de clan en de daarmee gepaard gaande loyaliteit vormen de kern van de sociale organisatie. Het clanisme is een sociaal bindmiddel, evenzeer als het ter zelfde tijd een element van maatschappelijke repulsie is. "Genealogical lines of descent are taught to children from an early age. The family clan history is told and retold throughout life" (zie informatie in administratief dossier). Zelfs indien u werkelijk van juni 2005 tot september 2009 in Djibouti zou hebben verbleven kan gesteld worden dat dit niets wijzigt aan het voorgaande aangezien er van u toch op zijn minst enige kennis over uw land van herkomst kan worden verwacht. **De nieuwe elementen in uw verklaringen zijn niet van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw Somalische nationaliteit kunnen herstellen. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong. Uit dit alles blijkt dat de nieuwe elementen die u aanbrengt in het kader van uw tweede asielaanvraag niet van die aard zijn om te besluiten tot een**

vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft het door u voorgelegde Somalisch paspoort (nr. 0952203) op naam van L. A. F. uitgereikt door de Somalische ambassade te Nairobi (Kenia) op 5 juli 2010 kan opgemerkt worden dat het door u voorgelegde paspoort uitgereikt werd in uw afwezigheid, meer bepaald op 5 juli 2010, toen u zich reeds in België bevond. In dit verband verklaarde u dat u dit paspoort in België in uw bezit kreeg via diverse u bekende en u onbekende tussenpersonen in België en Kenia (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 28 april 2011, p. 4-5). Deze vaststellingen laten toe te stellen dat aan het door u voorgelegde Somalisch paspoort geen enkel geloof kan worden gehecht. Wat betreft het door u voorgelegde document 'Aangifte van geboorte' op naam van L. A. F. uitgegeven op 9 mei 2011 te Brussel door ambassadeur H. E. N. H. H. van de Somalische Republiek in België en dat u na afloop van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal, meer bepaald op 10 mei 2011, overmaakte aan de diensten van het Commissariaat-generaal kan gesteld worden dat het onduidelijk is op welke basis precies dit document werd uitgereikt en welke identiteit- en/of nationaliteitsdocumenten u diende voor te leggen alvorens dit attest werd uitgereikt. Wat betreft het door u voorgelegde beknopte attest betreffende psychotherapeutische opvolging van A. F. L. uitgegeven door psycholoog A. V. (die tevens als vertrouwenspersoon aanwezig was tijdens het gehoor) (asbl U.) op 1 april 2011 te Ixelles kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. De in het psychologische attest vermeldde observaties blijken niet van die aard te zijn de hierboven in de beslissing opgesomde motieven te wijzigen. Immers, de bevindingen van de behandelende psycholoog kunnen zich hoogstens uitspreken over uw letsels en uw psychologische situatie in België, zonder dat zij uitsluitel kunnen geven over de oorzaak of identiteit van de daders en hun motieven, vermits hij geen getuige was en zich in dit verband enkel kan baseren op de door u afgelegde verklaringen. Tevens dient geconstateerd te worden dat uit uw eerste en tweede asielaanvraag blijkt dat u wel degelijk in staat was een coherent en gedetailleerd vervolgingsrelaas af te leggen. Tot slot kan worden opgemerkt dat uw vertrouwenspersoon en psycholoog A. V. tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal op 28 april 2011 verklaarde "ik zal u tegen eind volgende week een gedetailleerder attest bezorgen" (p. 6) doch dat dit gedetailleerd psychologisch attest onze diensten tot op heden niet bereikte.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept in een "Enig middel" de volgende schendingen in:

"Manifeste appreciatiefout, Schending van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 48/3, 48/4, 57/7 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 197, 198, 199 en 203 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, 1979), van artikel 4, 1 en 4.3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Publicatieblad Nr. L 304 van 30/09/2004 blz. 0012 - 0023), van de regels die de bewijslast bepalen, voortvloeiend uit artikel 1315 van het Burgerlijk wetboek artikel 870 van het Gerechtelijk wetboek en artikelen 195,196 et 197 Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, (Genève, 1979), van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen".

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. Verzoeker "wil niets veranderen" aan de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn eerste asielaanvraag, maar wil wel "enkele zaken toevoegen".

3.2. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe feiten behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen, zou hebben voorgelegen, en op voorwaarde dat het bewijselement niet kon worden voorgelegd in een vorige procedure.

4. In het kader van de eerste asielaanvraag werd geconcludeerd dat verzoekers Somalische nationaliteit niet kon overtuigen nadat werd vastgesteld dat verzoeker geheel onbekend was met Somalië en de Somalische maatschappij. Verzoeker ondersteunt zijn tweede asielaanvraag met een "*Somalisch paspoort (nr. 0952203) op naam van L. A. F. uitgereikt door de Somalische ambassade te Nairobi (Kenia) op 5 juli 2010, een attest betreffende psychotherapeutische opvolging van A. F. L. uitgegeven door psycholoog A. V. (asbl U.) op 1 april 2011 te Ixelles en een 'Aangifte van geboorte' op naam van L. A. F. uitgereikt op 9 mei 2011 te Brussel door ambassadeur H. E. N. H. H. van de Somalische Republiek in België*" en voegt ter terechtzitting nog een nationaliteitsattest toe.

4.1. Verzoeker geeft op het einde van het CGVS-verhoor toe valse verklaringen te hebben afgelegd over zijn verblijf in Somalië. Als antwoord op de vraag "*Waar heeft u Frans geleerd*" (gehoorverslag CGVS, p.5) verklaart hij daarop een verblijf van vier jaar in Djibouti van zijn dertiende tot zeventiende jaar.

4.2. Daargelaten of verzoekers leeftijd en de psychologische moeilijkheden gemeld bij de tweede asielaanvraag voldoende zijn om zijn gebrekkige verklaringen te herstellen, kan worden vastgesteld dat verzoeker documenten neerlegt waarvan hij de herkomst niet kan toelichten en overigens strijdig is dienaangaande. Verzoeker legt een Somalisch paspoort neer, uitgereikt door de Somalische ambassade in Kenia, en in België "*ging hij naar de ambassade om een aangifte van geboorte te laten opmaken.*"

4.3. De Raad stelt vast dat het administratief dossier geen informatie bevat inzake de uitreiking van Somalische documenten door Somalische ambassades of nationale Somalische instanties. Dit klemmt temeer nu ook verzoekers verklaringen inzake de wijze waarop hij het voorgelegde paspoort verkreeg niet kunnen overtuigen nu verzoeker het ontving "*via een vriend, ik gaf al mijn gegevens*" en evenmin weet wie hem zijn paspoort heeft toegezonden (gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat het geboortecertificaat dat uitgaat van de Somalische ambassade in Brussel hem werd uitgereikt op basis van zijn "*paspoort en verklaringen*" terwijl het paspoort dateert van juli 2011 en het eerste geboortecertificaat van 9 mei 2011. Voorts legt verzoeker ter terechtzitting een tweede geboortecertificaat neer en een nationaliteitsattest, beiden uitgereikt op 5 september 2011 te Brussel door ambassadeur H. E. N. H. H. van de Somalische Republiek in België. Aangezien verzoeker het bestaan van een burgeroorlog niet betwist, kan het niet volstaan louter administratieve stukken neer te leggen zonder deze nauwgezet toe te lichten.

4.4. Aldus stelt de Raad vast, verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet, dat bij gebrek aan essentiële gegevens hij niet tot een bevestiging of hervorming kan komen zonder aanvullende onderzoeksdaden te moeten bevelen, meer bepaald met betrekking tot de authenticiteit en betrouwbaarheid van de voorgelegde documenten. Een nader onderzoek dringt zich *in casu* dan ook op. Met het oog op een goede rechtsbedeling wordt de bestreden beslissing vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 juli 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK